

Hannigan & himmelfærden

DR
Symfoni
Orkestret

DR Symfoniorkestret

Koncertmester: Christina Åstrand

Barbara Hannigan

Dirigent

Johanna Wallroth

Sopran

Anna Larsson

Mezzosopran

DR Koncertkoret

Korsyngemester: Poul Emborg

Joseph Haydn (1732-1809)

Symfoni nr. 49, 'La passione', f-mol (1768)

I – Adagio

II – Allegro di molto

III – Minuet

IV – Finale. Presto

🕒 ca. 24'

Claude Debussy (1862-1918)

La Damoiselle Élie (1887-88)

🕒 ca. 20'

Pause (30') ca. kl. 20.25

György Ligeti (1923-2006)

Lontano (1967)

🕒 ca. 11'

Olivier Messiaen (1908-92)

L'ascension (1932-33)

I – Majesté du Christ demandant sa gloire à son Père

II – Alléluias sereins d'une âme qui désire le ciel

III – Alléluia sur la trompette, Alléluia sur la cymbale

IV – Prière du Christ montant vers son Père

🕒 ca. 27'

DR Koncerthuset

Koncertsalen

Torsdag 26. oktober 2023

kl. 19.30

Fredag 27. oktober 2023

kl. 19.30

Torsdagskoncerten sendes direkte i P2 Koncerten, genudsendes søndag kl. 12.15 og kan også høres i DR Lyd.

MØD MUSIKKEN

kl. 18.30 i koncertsalen med Celine Haastrup

FOTO: MARCO BORGREVE

Barbara Hannigan er et musikalsk verdensnavn, der går sine helt egne veje, både som sangerinde og dirigent. Hun modtog Léonie Sonnings Musikpris 2020 her i Koncerthuset for "sin nytænkning af musikerens rolle", som det hed ved prisoverrækkelsen.

Hun er født 1971 i Nova Scotia, Canada, og bor i Paris. Siden 2019 har hun været 1. gæstedirigent for Göteborg Symfoniorkester, og hun er desuden 'Associate artist' (dvs. huskunstner) hos London Symfoniorkester og er blevet udnævnt til gæsteforsker ved Royal Academy of Music i London.

De senere år har Barbara Hannigan fået et nært forhold til DR Symfoniorkestret, og hun optræder her gerne hver eneste sæson. Hendes koncerter er karakteristisk sammensat af værker, der danner en overraskende helhed, og ofte involverer de unge musikere fra hendes eget mentorprojekt, Equilibrium.

Den svenske sopran **Johanna Wallroth** er 30 år, uddannet i Wien, og optræder i aften for første gang i Koncerthuset.

Hun fik sit gennembrud i 2019, da hun vandt den store Mirjam Helin sangkonkurrence i Helsinki. Hun er for tiden Årets Kunstner hos Sveriges Radiosymfoniorkester og i svensk P2, og sidste måned blev hun udvalgt til BBC's stjerneakademi, New Generation Artists.

På Wiens Statsopera har hun optrådt i et bredt udvalg af forestillinger fra Mozarts Figaros bryllup til Strauss' operette Flagermusen. Til vinter skal hun på Europaturné med Oslo Filharmonikerne som solist i Mahlers 4. Symfoni, og hun skal optræde i Wiens berømte Musikverein med orkestret Concentus Musicus. Til sommer debuterer hun ved Glyndebourne Festspillene i England som Cleopatra i Händels barokopera Julius Cæsar.

FOTO: FARAN HOLZER

Den svenske altsangerinde **Anna Larsson** er et af Sveriges største klassiske navne. Hun er født 1966 og fik sit internationale gennembrud, da hun i 1997 var solist med Berliner Filharmonikerne og daværende chef-dirigent Claudio Abbado. Året efter debuterede hun som gudinden Erda i Wagners Nibelungens Ring, dirigeret af Daniel Barenboim i Berlin, og siden har hun været en af de førende altsolister på verdensplan.

Anna Larssons hovedområde er den senromantiske musik, bl.a. Wagners operaer og solistpartierne i Gustav Mahlers symfonier. Dertil kommer koncertværker med altsolist, f.eks. Elgars Sea Pictures, Brahms' Altrapsodi og oratorier som Verdis Requiem. Gennem sin fornemme karriere har Anna Larsson sunget på alle verdens førende operascener og med de største orkestre i Europa og Nordamerika.

DR Koncertkoret består i fuld opstilling af 74 professionelle sangere, der kommer på scenen, når publikum skal opleve den store korklang indenfor alle klassiske genrer og epoker. Koret, der i foregående sæson markerede sit 90-års jubilæum, har fra starten i 1932 været en fast musikalsk partner til DR Symfoniorkestret, både ved koncerter, på indspilninger og ved nogle af orkestrets udlandsturnéer. DR Koncertkoret har også optrådt med en lang række danske og internationale orkestre og ensembler, og man kan desuden hver sæson opleve koret alene i a cappella-kormusik.

Både det klassiske repertoire og den nye musik er vigtig for DR Koncertkoret. Per Nørgårds Symfoni nr. 3 er skrevet specielt til koret, der har opført og indspillet værker af moderne mestre som Henze, Stockhausen, Ligeti, Berio og Penderecki. Korets senest indspilning blev i britiske Gramophone fremhævet som "tremendous... [the] works are ravishingly sung".

Poul Emborg er korsyngemester for DR Koncertkoret.

Ved aftenens koncert medvirker korets sopranner og alter.

FOTO: AGNETE SCHLICHTKRULL

FOTO: PER MORTEN ABRAHAMSEN

Lige siden DR blev grundlagt i 1925, har **DR SymfoniOrkestret** bragt den symfoniske musik ud til publikum, lyttere og seere i hele landet. Samtidig er orkestret blevet en vigtig repræsentant for dansk musik i udlandet gennem turnéer og medieproduktioner, som har vundet international genklang.

DR SymfoniOrkestrets chefdirigent har siden 2016 været italienske Fabio Luisi, som bl.a. har stået i spidsen for højt profilerede turnéer til Kina, Japan og USA. Det er også Luisi, der dirigerer DR SymfoniOrkestrets indspilning af Nielsens symfonier og koncerter (Deutsche Grammophon), hvor albummet med 4. og 5. symfoni har fået prestige-fyldt hæder som både 'Årets orkester-udgivelse' og selve hovedprisen 'Årets indspilning' ved Gramophone Awards 2023 i London – musikkens svar på filmverdenens Oscars. Næste store projekt for orkestret og Fabio Luisi er indspilningen af Alexander Skrjabin's orkesterværker, også for Deutsche Grammophon.

DR SymfoniOrkestret har altid været tæt forbundet med den danske musik, men orkestret favner samtidig hele det rige, symfoniske repertoire fra forskellige klassiske og romantiske traditioner op til vores egen tid.

Som medieorkester spiller DR SymfoniOrkestret ikke bare for de 100.000 koncertgæster, som hver sæson oplever orkestret live i DR Koncerthuset eller på turné. Mere end 500.000 lyttere og seere følger orkestrets klassiske koncerter på radio, tv og internet, og millioner lytter med, når koncerterne transmitteres internationalt.

Ud over det klassiske repertoire har DR SymfoniOrkestret i disse år stor succes med at spille soundtracks fra film og computerspil. Over 340 millioner seere har set videoer fra orkestrets soundtrack-koncerter på sociale medier, og DR Koncerthuset har en af Danmarks største YouTube-kanaler med 800.000 faste følgere.

Haydn, Debussy, Ligeti & Messiaen

Joseph Haydn: Symfoni nr. 49, La passione

Dirigenten Barbara Hannigan har til aftenens koncert sammensat fire værker, der udspringer af forbindelsen mellem himmel og jord – og med kærligheden som den stærkeste kraft.

Symfonien med tilnavnet **La passione** opfatter Barbara Hannigan som et universelt drama om længsel, der taler til os fra det ellers så fjerne 1700-tal. Titlen La passione stammer fra Haydns samtid, dog ikke fra ham selv, og som Barbara Hannigan fortæller, så behøver Haydns musik ingen etiketter og navnesedler. Men navnet passer nu ret godt til musikken.

'Passion' var på Haydns tid især et religiøst begreb for lidelse, brugt om Jesus' korsfæstelse og død (i musiksammenhæng kendt fra kirkeværker som Bachs Matthæuspassion). Barbara Hannigan sammenligner symfonien med myten om de elskende Orfeus og Eurydike, der så ulykkeligt er blevet adskilt af døden. "Det er en sjælerejse for dem, der er her på Jorden endnu, og dem, der er draget afsted", siger hun.

Symfonien er skrevet i den mørke toneart f-mol, og de fire sætser er fordelt på samme måde, som man også finder det i den genre, man på Haydns tid kaldte kirkesonater: langsom-hurtig-langsom-hurtig.

Første sats er indadvendt, længselsfuld og så ophøjet i sit langsomme tempo, at satsen udgør halvdelen af hele symfoniens varighed. 2. sats er helt modsat: hidsig, stormfuld og forrevet, ren impulsivitet. 3. sats er igen en langsommere sats, en Menuet, hvor Haydn i mellemstykket for første gang i symfonien slapper af og leger med stilen i spillemandsmusik.

Det slutter med en hurtig sidstesats, der er så forjaget, at symfonien når sin endestation på bare et par minutter. Det er ikke mærkeligt, at man har betegnet den klassiske musik fra denne periode som "Sturm und Drang" (Storm og pres). Væk er rokokotidens overflade, både den noble og den pyntelige. Tilbage står de stærke følelser, passionen og "en fornægtelse af dødens krav på herredømmet", siger Barbara Hannigan.

Claude Debussy: La Damoiselle Éluë

I Debussys vokalværk **La Damoiselle Éluë** (Den udkårne jomfru) fra 1888 rækker to elskende ud efter hinanden, selvom den ene befinder sig i Himmelen. Værktitlen havde Debussy fundet i et digt af den engelske maler og forfatter Dante Gabriel Rossetti, en især dengang meget yndet kunstner, kendt for sine overdådige billeder af mystiske, smukke kvinder med langt rødt hår og romersk gudindeprofil.

Debussy skrev musikken i 1887-88, hvad der gør det til et temmelig tidligt værk i hans produktion. Det passer derfor ikke helt ind i vores opfattelse af Debussy, og derfor opføres det sjældent i dag. La Damoiselle Éluë tilhører den del af hans værker, der kan kaldes symbolistiske, dvs. at de bruger et mystisk, tilhyllet sprog, fordi værkets åndelige emne ikke kan beskrives nøgternt. Selvironisk, hvad Debussy ofte var, beskrev han stykket som "et lille oratorium med en antydning af hedensk mystik".

Som tekst brugte Debussy en fransk oversættelse af Rosettis digt om jomfruen i det høje. Vel er hun i Paradis, men glæden er ikke fuldendt, for hendes elskede lever stadig på Jorden. Fra sin plads i Himmelen læner hun sig frem for at kigge ned på ham, og værkets centrale del er hendes drømmende monolog om at være adskilt fra den, hun elsker.

La Damoiselle Éluë varer ca. 20 minutter i et ubrudt forløb. Det begynder med et ganske magisk orkesterforspil, inden en altsangerinde og et damekor fortæller om den ensomme, længselsfulde kvinde. Anden halvdel er jomfruens monolog, inden koret afrunder fortællingen.

Da værket blev uropført i Paris 1893, var modtagelsen positiv, selv om man unægtelig følte sig gået nær af musikens stærke sensualitet. Den religiøse morale i Rosettis digt er, at jomfruen sætter sin lid til Kristus – men den voldsomme længsel er ikke kun åndelig, den er også blussende sanselig.

György Ligeti: Lontano

"Et vindue åbnes til fortrængte drømmeverdener fra en fjern barndom." Det er et af de forsøg, der er gjort på at beskrive Ligetis orkesterstykke **Lontano**. Et godt bud – for det er komponisten selv, der har sagt det.

Titlen Lontano er italiensk og betyder 'fjern', og fjern er denne musik næsten hele tiden. I begyndelsen toner svage

billeder frem uden at samle sig. For så i et kort øjeblik at smelte sammen til en klar helhed og derefter fortone sig igen. Det nåede næsten ikke at være der, inden det forsvandt. Har det overhovedet været der?

Stykket er skrevet af György Ligeti, den ungarske komponist, som i 1960'erne fandt sin helt egen vej i den moderne musik. I en verden, hvor alt pludselig blev tilladt, valgte Ligeti at beholde det klassiske orkester og et mylder af nedskrevne noder, men han gav slip på både melodi og taktarter. Retningsfornemmelsen i musikken blev erstattet af en tilstand, hvor musikken er et klingende rum, man kan gå ind i. Når orkestret lejlighedsvis samler sig i enstemmighed, står musikken som en lysende søjle fra loft til gulv.

Der foregår noget i Lontano, som er gået tabt og nu gemmer sig i et uhyggeligt skyggespil. Vi er langt inde i sindet – og du må gerne være bange! Den side af Ligetis musik udnyttede filminstruktøren Stanley Kubrick, da han brugte Lontano i skrækfilmen *The Shining*. En rammende association til den musik, som Ligeti kaldte "et vindue til fortrængte verdener".

Olivier Messiaen: *L'ascension*

40 dage efter sin genopstandelse blev Jesus for øjnene af sine disciple løftet bort på en sky og ført til himmels. Kristi himmelfart og den troendes adgang til Guds himmel er udgangspunkt for Olivier Messiaens intense værk **L'ascension** (Himmelfarten).

Messiaen komponerede *L'ascension* som sit første større orkesterværk i 1933. Han var bare 24 år, men allerede en enestående personlighed. Dengang gik tendensen i fransk musik i retning af kæk og småuartig musik, men Messiaen dyrkede som dybt troende katolik sine helt personlige himmelvisioner.

Hver sats er en personlig meditation over et skriftsted i Bibelen eller et aspekt af Kristi himmelfart. 1. sats hedder "Kristi majestæt, som kræver sin ære af sin Fader". Det er en højstemt og renfærdig hymne for blæseinstrumenter, direkte inspireret af Jesu sidste bøn inden himmelfarten, som den kan læses i Johannesevangeliet, kapitel 17: "Fader, timen er kommet. Herliggør din søn, for at Sønnen kan herliggøre dig".

2. sats har den for Messiaen typiske titel "Lykkelige hallelujaer fra en sjæl, der ønsker Himlen". Satsen er inspireret af den katolske himmelfartsmesse. Med sitrende effekt lader Messiaen en obo og et engelskhorn synge for

György Ligeti

modtog i 1990 Léonie Sonnings Musikpris i København.

som præster i en gudstjeneste, mens strygerne ekstatisk løfter den ordløse bøn. Det ender i jubeludbrud over den eksalterede vision og "lysets forstøvning", forklarede Messiaen.

3. sats er udadvendt og jublende, inspireret af Davidssalme nr. 47 fra Det Gamle Testamente, en profeti om Kristi himmelfart, hvor "Herren drager op til hornets klang". Satsen hedder "Halleluja på trompeten, halleluja på bækket". Alverden skal fryde sig over himmelfarten: "Alle folkeslag, klap i hænderne, bryd ud i jubelråb for Gud!", lyder det i salmen. Messiaen havde synæstetisk sans, dvs. at han opfattede musikken som farver, og denne sats kulminerer i en intens glædesrus, der for ham var rød, violet og purpur.

I den sidste sats, "Kristi bøn, mens han stiger op mod sin Fader," mediterer Messiaen om det yderste øjeblik, hvor Jesus indtræder i Himmelen og bliver en del af "Faderens uopnåelige lys". Musikken virker helt løsrevet fra almindelig tidsfornemmelse – det er som om, hele kosmos stopper op. Messiaen peger igen på ord fra Jesu sidste bøn i Johannesevangeliet: "Jeg er ikke længere i verden, men de er i verden, og jeg kommer til dig."

Jens Cornelius

Messiaen har også lavet en version af L'ascension for orgel, der er blevet mere udbredt end den sjældent hørte orkesterudgave.

Claude Debussy: La Damoiselle Éluë Den udkårne jomfru

Tekst: Gabriel Sarrazin (baseret på Dante Gabriel Rossettis 'The blessed damozel')

Oversættelse: Karen Krog

Kor (sopraner og alter)

*La damoiselle élue s'appuyait
Sur la barrière d'or du Ciel,
Ses yeux étaient plus profonds
que l'abîme
Des eaux calmes au soir.
Elle avait trois lys à la main
Et sept étoiles dans les cheveux.*

Den udkårne jomfru lænede sig
op ad den gyldne himmelhvælving.
Hendes øjne var dybere
end det stillestående vand
om aftenen.
Hun havde tre liljer i hånden
Og syv stjerner i håret

Recitativ

*Sa robe flottante
N'était point ornée
de fleurs brodées,
Mais d'une rose blanche,
présent de Marie,
Pour le divin
service justement portée ;
Ses cheveux qui tombaient
le long de ses épaules
Étaient jaunes comme le blé mûr.*

Hendes flagrende kjole
var ikke pyntet med
broderede blomster,
men med en hvid rose,
en gave fra Marie.
Og hun bar den
ved gudstjenesten.
Hendes hår, der faldt ned
over skuldrene,
var gult som modent korn.

Kor

*Autour d'elle des amants
Nouvellement réunis,
Répétaient pour toujours, entre eux,
leurs nouveaux noms d'extase ;
Et les âmes, qui montaient à Dieu,
Passaient près d'elle
comme de fines flammes.*

Rundt om hende stod elskende,
nyligt forenede,
de gentog for evigt for hinanden
de nye ord for betagelse;
Og sjælene, der steg op mod Gud,
fløj forbi hende
som fine flammer.

Recitativ

*Alors, elle s'inclina
de nouveau et se pencha
En dehors du charme
encerclant,
Jusqu'à ce que son sein
eut échauffé
La barrière sur laquelle elle s'appuyait,
Et que les lys gisent comme endormis
Le long de son bras entendu.*

Så bøjede hun sig
på ny og lænede sig
ud af den fortryllelse,
der omgav hende,
Indtil hendes bryst
gjorde den hvælving,
som hun støttede sig til, varm,
og liljerne lå, som var de faldet i søvn
op ad hendes bøjede arm.

Kor

*Le soleil avait disparu,
la lune annelée
Était comme une petite plume
Flottant au loin
dans l'espace; et voilà
Qu'elle parla à travers l'air calme,
Sa voix était pareille
à celle des étoiles
Lorsqu'elles chantent en chœur.*

Den udkårne jomfru

*Je voudrais qu'il fût déjà
près de moi,
Car il viendra.
N'ai-je pas prié dans le ciel?
Sur terre,
Seigneur, Seigneur, n'a-t-il pas prié,
Deux prières ne sont-elles pas
une force parfaite?
Et pourquoi m'effraierais-je?*

*Lorsqu'autour de sa tête
s'attachera l'auréole,
Et qu'il aura revêtu sa robe blanche,
Je le prendrai par la main
et j'irai avec lui
Aux sources de lumière,
Nous y entrerons
comme dans un courant,
Et nous nous y baignerons
à la face de Dieu.*

*Nous nous reposerons
tous deux à l'ombre
De ce vivant et mystique arbre,
Dans le feuillage secret
duquel on sent parfois
La présence de la colombe,
Pendant que chaque feuille,
touchée par ses plumes,
Dit son nom distinctement.*

Solen var forsvundet
månen lignede
en lille fjer
der flagrede langt borte
i himmelrummet; og nu,
hvor hun talte gennem den rolige luft
lød hendes stemme
som stjernernes,
når de synger i kor.

Jeg ville ønske,
at han allerede var nær mig.
For han kommer.
Har jeg ikke bedt i himlen,
på jorden?
Herre, Herre, har han ikke bedt.
Er to bønner ikke
en perfekt kraft?
Og hvorfor skulle jeg være bange?

Når glorien omkranser
hans hoved
og han vil være klædt i en hvid kåbe.
Jeg vil tage hans hånd
Og jeg vil gå med ham
til lysets kilder,
Vi vil gå derned,
som i en strøm
Og vi vil bade deri
for Guds åsyn.

Vi vil begge hvile
i skyggen
af livets mystiske træ,
i det hemmelige løv,
hvor man undertiden
kan fornemme duens nærvær.
Mens hvert blad,
som har rørt dens fjer,
tydeligt siger dens navn.

*Tous deux nous chercherons
les bosquets
Où trône Dame Marie
Avec ses cinq servantes,
dont les noms
Sont cinq douces symphonies:
Cécile, Blanchelys, Madeleine,
Marguerite et Roselys.*

*Il craindra peut-être,
et restera muet,
Alors, je poserai ma joue
Contre la sienne;
et lui parlerai de notre amour,
Sans confusion ni faiblesse,
Et la chère Mère
approuvera
Mon orgueil,
et me laissera parler.*

*Elle-même nous amènera
la main dans la main
À Celui autour duquel
toutes les âmes s'agenouillent,
les innombrables têtes clair rangées
Inclinées, avec leurs auréoles.
Et les anges venus
à notre rencontre chanteront,
S'accompagnant de leurs guitares
et de leurs citoles.*

*Alors, je demanderai
au Christ Notre Seigneur,
Cette grande faveur,
pour lui et moi,
Seulement de vivre
comme autrefois sur terre
Dans l'amour, et d'être pour toujours,
Comme alors pour un temps,
Ensemble, moi et lui.*

Kor

*Elle regarda, prêta l'oreille
et dit, d'une voix
moins triste que douce:*

Vi søger begge
de lunde,
hvor troner jomfru Maria
med sine fem tjenerinder,
hvis navne
er fem blide symfonier:
Cécile, Blanchelys, Madeleine,
Marguerite og Roselys.

Han bliver måske bange
og forbliver stum.
Så lægger jeg min kind
mod hans,
og jeg taler om vores kærlighed
uden hverken uro eller svaghed.
Og den kære moder
vil give sit samtykke
til min stolthed
og lader mig tale.

Selv fører hun os,
hånd i hånd
til ham, og omkring ham
knæler alle ånderne,
de utallige rækker af bøjede hoveder
med deres glories.
Englene, der kom
os i møde vil synge
og akkompagneres af deres guitarer
og deres citoler.

Så beder jeg ham,
Kristus vor Herre,
om denne store tjeneste
for ham og for mig,
Blot at kunne leve
som før på jorden
I kærlighed og at være for altid,
søm tidligere,
sammen, han og jeg

Hun så, lyttede
Og sagde med en stemme
der var mindre trist end blid:

Den udkårne jomfru

Tout ceci sera quand il viendra.

Alt dette vil ske, når han kommer.

Kor

Elle se tut.

*La lumière tressaillit
de son côté, remplie*

D'un fort vol d'anges horizontal.

Ses yeux prièrent, elle sourit;

*Mais bientôt leur sentier devint vague
dans les sphères distantes.*

Hun tav.

Lyset flakkede ved
hendes side, fyldt
med flyvende engle.

Hendes øjne bad, hun smilede;
Men snart blev deres sti svag
i de fjerne sfærer.

Recitativ

Alors, elle jeta ses bras le long

Des barrières d'or.

Et posant son visage

entre ses mains,

Pleura.

Så kastede hun sine arme
langs med hvælvingerne af guld
og holdt hænderne
op foran ansigtet
og græd.

Kor

Ah, ah.

Åh, åh

DR Koncertkoret

Sopran

Camilla Toldi Bugge

Nina Fischer

Magdalena Kozyra

Marianne G. Nielsen

Cassandra Lemoine

Lise Bech Bendix

Sandra Lind Thorsteinsdóttir

Anne Christine Berggreen

Freja Højland Høj

Tine Skat Matthiessen

Philippa Cold

Julie Borgwardt-Stampé

Marianne Mailund Heuer

Hanna Kappelin

Louise Odgaard

Iben Silberg

Katrin Helena Kuslap

Nina Smidt-Brewer

Alt

Susanna Elin Gøtz

Anna Caroline Olesen

Lone Selchau

Hanne Struck-Schønning

Astrid Elise Zeciri-Thomsen

Hanne-Marie Le Fevre

Rie Koch

Helle Garup

Susanne Balle

Kristine Gether

Aleksandra Vagner Pedersen

Simone Rønn

Rose-Ann Selmer

Eva Wöllinger-Bengtson

Elenor Wiman

Nanna Ipsen

DR Symfoniorkestret

Violin 1

Christina Åstrand
Ludvig Gudim
Jan Leif Rohard
Kern Westerberg
Johannes Søe Hansen
Anders Fog-Nielsen
Helle Hanskov Palm
Per Friman
Tine Rudloff
Sabine Bretschneider-Jochumsen
Sophia Bæk
Trine Yang Møller
Runi Bæk
Patricia Mia Andersen
Monika Malmquist Egholm
Anja Zelianodjevo
Peter Andreas Nielsen
Johan Amandus Lind
Harriet Wheeler
Joakim Zetterqvist

Violin 2

Gunvor Sihm
Teresa La Cour
Julie Meile
Line Marie Most
Morten Kjær Dulong
Anne Marie Kjærulff
Andrea Rebekka Alsted
Stanislav Igorevich Zakrjevski
Benedikte Pontoppidan Thyssen
Ida Balslev
Vladimir Yosifov
Austin Lee Hansen
Erik-Theodor Danciu
Borbála Brezovszky

Bratsch

Albin Uusijärvi
Dmitri Golovanov
Gunnar Lychou
Kristian Scharff Fogh
Astrid Christensen
Lilion Anne Soren
Stine Hasbirk Brandt
Katarzyna Bugala

Alexander Butz
Magda Stevesson
Vinçen Arneodo
Mikkel Schreiber Thomsen
Alva Maria Linnea Rasmussen
Benedikte Artved

Cello

Richard Krug
Birgitte Øland
Johan Krarup
Peter Morrison
Louisa Schwab
Chul-Geun Park
Cansin Kara
Hyazintha Andrej
Olga Chwaszczewska
Samuel Künstler

Bas

Joel Gonzalez
Nicholas Franco
Henrik Schou Kristensen
Ditlev Damkjær
Mads Lundahl Kristensen
Thoralf Strandli Pedersen
Karla Wulff
Piotr Dubajko

Fløjte

Ulla Miilmann
Anna Nykvist
Mikael Beier
Russell Satoshi Itani

Obo

Kristine Vestergaard
Erika Tani
Ulrich Trier Ortman
Sven Buller

Klarinet

Johnny Teyssier
Klaus Tönshoff
Søren Elbo
Thomas Lund Jensen

Fagot

Audun Halvorsen
Dorte Bennike
Peder Ravn Jensen
Archie Auger

Horn

Lasse Luckow Mauritzen
Aurora Sæterhaug Bye
Marte Rolfsen
Oskar Lejonclou
Henning Hansen
Jakob Arnholtz

Trompet

Michael Frank Møller
László Molnár
Karl Husum
Andreas Jul Nielsen

Basun

Lars Ragnar Karlin
Marek Adam Stolarczyk
Gabriel Boezi Gjerpe

Tuba

Thomas Andre Røisland

Harpe

Lauriane Chenais
Stephanaidh Chaimbeul

Tasteinstrumenter

Per Salo

Slagtøj

Gert Skød Sørensen
Jakob Weber Egholm
Nicola Carrara
Lukasz Szyzsko

Pauker

René Felix Mathiesen

Med forbehold for ændringer. Se opdateret musiker- og sangerliste i foyeren på koncertdagen

2. & 3. NOVEMBER

Matvienko & Romeo og Julie

Oplev de hollandske klaverbrødre Lucas og Arthur Jussen som solister i Poulencs dobbeltkoncert, hvor cabaret og gøgl blander sig med de klassiske toner. I anden del af koncerten dirigerer Dmitry Matvienko, vinderen af Malko Konkurrencen 2021, Prokofjevs elskede balletmusik om Romeo og Julie.

Læs mere og køb billetter på drkoncerthuset.dk

DR
Symfoni
Orkestret

DR's KONCERTVIRKSOMHED STØTTES AF BLANDT ANDRE

A.P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMAAL
FONDATION CARIS

CARL NIELSEN OG ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT

AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND

AUGUSTINUS FONDEN

BECKETT-FONDEN

WILHELM HANSEN FONDEN

LÉONIE SONNINGS MUSIKFOND

VENNEFORENINGEN FOR DR's KOR OG ORKESTRE

Chef for DR Koncerthuset, Den Levende Musik og P2 — Kim Bohr

Chef for DR Symfoniorkestret udvikling og drift — Jakob Holtze

Repertoirechef — Tatjana Kandel

Kunstnerisk leder for DR Koncertkoret — Michael Emery

Produktionstilrettelægger — Karen Skriver Zarganis

Produktionsledere — Morten Danvad, Anne Dueholm Jacobsen

Producent for DR Koncertkoret — Peter Tönshoff

Lydproducer — Bernhard Güttler

Musiktekniker — Mikkel Nymand

Redaktør — Helle Kristensen

Design — DR Design

Foto — Christian Rahbek Olsen

Tryk — Bording Danmark A/S